

عنوان مقاله:

توسعه پایدار در گرو پایداری اجتماعی (طراحی زندان)

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی توسعه پایدار و عمران شهری (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سید یوسف احمدی - مربی موسسه آموزش عالی دانش پژوهان

فریمه نقلی - کارشناسی ناپیوسته معماری موسسه آموزش عالی دانش پژوهان

خلاصه مقاله:

پایداری اجتماعی همواره نوید بخش امنیت است، امنیتی که میتواند ضامن فعالیتهای سازنده اجتماعی، اقتصادی و سیاسی و به طور کلی توسعه پایدار باشد. امنیت خود به خود پایدار نیست چرا که همیشه عده ای هستند که این نعمت والا را مورد تعرض و تجاوز قرار می دهند. همانطور که هر جامعه ای نیاز به بهداشت و درمان دارد تا از وجود و شیوع بیماریها جلوگیری کند، زندان نیز نقش نگهداری، کنترل و هدایت مجرمین را به عهده دارد تا جامعه با صحت و سلامتی راه رشد و بالندگی را طی کند. زندان که امروزه در کشورهای متمدن جهان معمولترین مجازاتها به شمار میآید از دیرگاه مورد استفاده بشر نبوده است. استفاده از زندان به معنای امروزی آن یعنی بعنوان مجازات اصلی با شرایط و مدت معین و به منظور اصلاح و تربیت تبهکاران از اوایل قرن نوزدهم معمول گردید. در عصر حاضر از نظر علمای حقوق جزا و جرم شناسان زندان بهترین نوع مجازات به شمار میآید. این مجازات قدیمی با طبیعت و شخصیت انسانها سازگاری بیشتری دارد و کیفر معقول، متناسب و شناخته شده ای است که میتواند بسیاری از هدفها یا اعمال مجازات را تامین کند. زیرا صرفنظر از جنبه پیشگیری انفرادیان، یعنی منصرف ساختن مجرم از گرایش به ارتکاب مجدد جرم، نقش بسیار ارزنده و مفیدی در اصلاح و تربیت مجرم دارد. در مطالعات انجام شده که شرح آن در آتی می آید ضمن بررسی تکنیک های اصلاح رفتار، تقویت کننده های شرطی را بهترین روش معرفی نموده و سعی می کند با تقسیم بندی مناسب فضای زندان از این تکنیک به خوبی در راستای اصلاح و تربیت زندانیان استفاده نماید.

کلمات کلیدی:

حبس، شهر پایداری اجتماعی، زندان، اصلاح رفتار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/461882>

